

er Meningen, ved at høre Konseilspræsidentens Omtale af en Bevægelse, der er rejst i Vinderupkredsen. Der lyste Konseilspræsidenten paa en Maade sin Velsignelse over den Maade, hvorpaa man der optraadte, og det maa jo være Signalet til, at en lignende Optræden maa være tilladelig og tilbørlig i de andre Kredse, der ere repræsenterede af Mænd, som høre til den Gruppe, hvortil jeg hører. Konseilspræsidenten sagde nemlig, at det, der var sket i Vinderupkredsen, var, saa vidt han forstod, at 50 Vælgere vare gaaede sammen og havde talt, om man ikke skulde se at finde en Mand, der vilde slutte sig til Reformpartiet. Der er den Mærkelighed, at det er 50 Mænd, der høre til et bestemt Parti, de ere Reformpartiets gamle Tilhængere. Stillingen havde jo været mere betænkelig, hvis der ved Siden af havde været andre 50 Mænd, der tilhørte den Gruppe, hvortil jeg hører. De ere altsaa der ude for at lede efter, om de kunne finde nogen fra vor Lejr for saa at fortrænge den Rigsdagsmand, der tilhører vor Gruppe, og som i dette Øjeblik beklæder Pladsen som Rigsdagsmand for Vinderupkredsen. Den højtærede Konseilspræsident fandt, at det var ganske naturligt, og at det skulde vi lade Vælgerne selv om.

Jeg tror ikke, der er noget Land, som har nogenlunde rimelige parlamentariske Forhold, hvor det kan tænkes, at der ikke findes en Forbindelse mellem Regeringen og Regeringspartiet, og jeg tror heller ikke, at det er Tilfældet i vort Land. Det vilde dog være højst besynderligt, hvis Vælgerne ikke fra de ledende Mænd fik nogen som helst Vejledning om, hvordan man helst bør optræde under Forberedelserne til Valgkampen og Valgforhandlingerne; men jeg vil sige til den højtærede Regering, at hvis den finder det rigtigt, at dens Tilhængere ligesom hidtil søge at fortrænge de Mænd, som høre til den Valggruppe, hvortil jeg hører, maa det ikke forundre Regeringen om vore Venner omkring i Landet andre Steder forene sig om der at benytte samme Fremgangsmaade. (*Ingvard Jensen*: Det er jo Hævn). Det er ikke Gengældelse, det er Selvforsvar; man skal selvfølgelig sørge for, at man ikke paa den Maade lader sig fortrænge, naar man tror, at den Politik, man fører, i det hele er forsvarlig og rigtig. Jeg for mit Vedkommende skal ikke i dette Øjeblik udtale mig om, hvad der vil ske ved det kommende Valg, men jeg siger, som sagt: Vil Regeringspartiet fortsætte den Udryddelseskrig mod os, som

det hidtil har ført, saa maa Regeringen selvfølgelig tage Konsekvenserne af denne Stilling. Jeg havde troet, at denne Udryddelseskrig skulde holde op, og at det var bedre at benytte sit Arbejde til at fremme nyttige og gavnlige Reformers, nu da Parlamentarismen er gennemført. Men ingen kan holde Fred længere, end ens Nabo vil; mener Regeringen, at det er rigtigt at bekæmpe os, ja, saa maa vi finde os deri, men saa maa de Herrer tage Konsekvenserne deraf, derom kan der ikke være to Meninger. Jeg skal ikke være Spaamand om, hvorledes det vil gaa ved næste Valg, men jeg henstiller dog til Overvejelse af Reformpartiet og Regeringen, om de med de fynske Forhold for Øje tro, at de kunne holde saa omstridte Kredse som Faaborg- og Kertemindekredsen, naar de ikke faa moderate Stemmer; jeg nærer en beskedent Tvivl derom, og der kunde være andre Steder, hvor Forholdene vare af en lignende Art. Jeg vil kun sige, at Krigserklæringen skal ikke komme fra vor Side, det er ikke vor Hensigt at stille os i Opposition til Regeringen, men naar Regeringen saa kort og knap afviser os, fordi der er falden en enkelt Ytring, som man finder stødende, og som oven i Købet er bleven stærkt misforstaaet, naar man paa Grund af en saadan Ytring tror, at man skal afvise alt Samarbejde og Forhandling med os; naa ja, saa bliver det deres Sag, der søge Kampen og Striden fortsat; vi kunne selvfølgelig ikke forhindre dem i at fortsætte den.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale nogle enkelte Spørgsmaal, som det foreliggende Finanslovforslag giver mig Anledning til at sige et Par Ord om, og jeg vil da først henvende mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og spørge, om det ikke er muligt, at Fynboerne kunne faa en bedre Togforbindelse med København, end Tilfældet hidtil har været. Nu afgaar der fra Odense Station, saa vidt jeg ved, 4 Iltog om Morgenen til København, men alle afgaa de saa tidligt, at der ikke er Forbindelse med disse Iltog fra de lokale Baner i Fyn, og det synes jeg er en Til-sidesættelse af Provinsen Fyn, som jeg som fynsk Rigsdagsmand finder mig foranlediget til at omtale. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke kunde give Haab om, at det Iltog, der afgaar fra Odense Kl. henad 5¹/₂ om Morgenen, kunde komme til at afgaa Kl. ca. 8 à 8¹/₂